

Արդարասության նախարարի առաջին տեղակալ

Ա. Հովհաննիսյանին

Քաղաղացի՝ Հարություն Սարոյի Գալենցի կողմից

Էլ. հասցե: archigalentz@gmail.com

Վեբկայք՝ www.InteriorDAsein.de; www.Arrieregarde.org

Հեռ.: + 49 179 547 5312 (Բեռլին, Գերմանիա); + 374 9 (0)99 919 818 (Երևան)

Դ Ի Մ ՈՒ Մ

Հարգելի պարոն Հովհաննիսյան, Դիմում եմ Ձեզ ոչ միայն որպես քաղաքացի, այլ նաև որպես արվեստագետ, ով ունի երեսուն տարվա միջազգային և տեղային գեղարվեստական նախագծերում ցուցադրվելու և ցուցահանդեսներ համադրելու փորձ ու հայկական արվեստը զարգացնելու ուղղությամբ գործադրած ջանքեր, որի արդյունքում պարզևատրվել եմ ՀՀ Սփյուռքի նախարարության կողմից Արշիլ Գորկու անվան մեդալով: Բեռլինի արվեստների համալսարանն ավարտելուն պես, առաջնային մտահոգությունս է եղել խորությամբ ուսումնասիրել թե՛ Կալենցների տոհմի գեղարվեստական ժառանգությունը (այդ ուղղությամբ կազմակերպել եմ բազմաթիվ ցուցադրություններ, պատկերագրքեր կազմել, դասախոսություններ վարել, հոդվածներ հրապարակել սփյուռքի և Հայաստանի հանդեսներում, պարբերականներում), թե՛ Հայաստանի արվեստի համատեքստին սերտ առնչվելն ու համագործակցելը:

Հորս՝ Սարո Հարությունի Գալենցի մահից հետո, համաձայն օրենքի, ես և քույրս՝ Անի Նիկոլ Գալենցը, հորս երկրորդ կինը՝ Լարիսա Կատասանովան և նրանց դուստրը՝ Արմինե Գալենցը համատեղ ընդունել ենք հորս ժառանգությունը և դարձել Երևան քաղաքի Կալենցի անվան փողոցում գտնվող թիվ 18 և 18/1 տան բաժնային սեփականատերերը: 2010 թվականից այդ տանը գործել է նաև որպես Կալենցի տուն - թանգարան, որը, ցավոք, օրենքին համապատասխան գրանցված չի եղել:

Այդ տանն է գտնվում նաև հորականս կողմից իմ տատ ու պապի՝ Հարության և Արմինե Կալենցների ողջ գեղարվեստական ժառանգությունը, իմ և քրոջս՝ Անի Նիկոլի, մորս՝ Նազելի Նիկողոսյանի և մորական պապիս՝ հայտնի քանդակագործ Նիկոլայ Նիկողոսյանի որոշակի քանակի արվեստի գործերը նաև արվեստի իմ հավաքածոյից մի շարք կտաճներ:

2017 թվականի նոյեմբերի 23-ին դիմել եմ Արաբկիրի նոտարական գրասենյակի նոտարին՝ Մուսաննա Դանիելյանին, որպեսզի օրենքի սահմանված կարգով տուն-թանգարանում կատարվի գույքագրում:

Լ. Կատասանովան արգելել է նոտարի մուտքը տուն-թանգարան:
Իրավունքներիս պաշտպանության նպատակով դիմել եմ դատարան՝ գույքագրման խոչընդոտները վերացնելու պահանջով:

Թիվ ԵԱՔԴ /4697/02/17 քաղաքացիական գործով հայցապահանջը բավարարվել է, բերվել է վերաքննիչ բողոք, որը մերժվել է: 2018թ-ի սեպտեմբեր ամսից գործը գտնվում է վճռաբեկ դատարանում և մինչ օրս դատարանի կողմից որևէ որոշում չի կայացվել: Իմ ընկալմամբ, Լ. Կատասանովան և նրա “հովանավորները” փորձում են գործը հնարավորինս ձգձգել, որպեսզի նոտարը հնարավորինս ուշ կատարի կամ նույնիսկ չկարողանա կատարել գույքագրումը:

Նշված գործի շրջանակում տեղեկացա, որ հայրս արվեստի իր աշխատանքները նաև իր ծնողների՝ Հարություն ու Արմինե Կալենցների արվեստի աշխատանքները իբրև թե նվիրել է եղբորը՝ Արմեն Կալենցին: Իմ կարծիքով նվիրատվությունը հաստատող այդ փաստաթուղթը (այն կազմված է ոչ ճիշտ ձևով, հապճեպ և, կարևորը, վավերացված չէ նոտարի կողմից), ի հայտ է եկել հորս մահից չորս ամիս հետո և ներկայացվում է այնպես, կարծես թե այն կազմվել է հորս կյանքի օրոք՝ իր մահից մեկ տարի առաջ: Այս փաստաթուղթը ներկայացվել է դատարանում իբրև հիմք ժառանգության գույքագրումը արգելափակելու համար:

Իմ և քրոջս իրավունքները պաշտպանելու նպատակով դիմել եմ ոստիկանություն՝ հորս ստորագրությունը կեղծելու կասկածով և քրեական գործ հարուցելու պահանջով:

2018թ-ի սեպտեմբերի 22-ին քննիչի կողմից որոշում է կայացվել քրեական գործով վարույթը կարճելու մասին, որի պատճեն բազմաթիվ

պահանջներից հետո իմ փաստաբանին է հասել 2018թ-ի նոյեմբեր ամսին: Որպես գործը կարճելու հիմք առաջ է քաշվել պատճառաբանություն, որ փորձագետները չեն կարող եզրակացություն անել նվիրատվության փաստաթղթի իրական կամ կեղծ լինելու մասին, քանզի Արմեն Կալենցը չի թուլատրել, որպեսզի դատական փորձագետը պայմանագրի տարբեր տեղամասերից թղթի մասնակի փաստման եղանակով վերցնի նյութի նմուշներ, որպեսզի որոշվի պայմանագրի վաղեմությունը, ինչպես նաև քննիչի կողմից փորձագետին չի տրամադրվել Արմեն Կալենցի ստորագրության նմուշները, որպեսզի պարզվի Սարո Գալենց տպագիր գրառամբ անուն ազգանվան դիմաց առկա ստորագրությունները կատարված են Արմեն Կալենցի կողմից, թե մեկ այլ անձի կողմից: Այստեղ տրամաբանական հարց է ծագում, թե ո՞րն է այդ մերժման պատճառը և ինչու՞ է Պատասխանող կողմը հրաժարվում փաստաթուղթը ենթարկել փորձաքննությանը, եթե այն իսկապես բնօրինակ է, այլ ոչ թե կեղծված մի թուղթ, և ինչու՞ է Պատասխանող կողմը հրաժարվում օրենքին համաձայն և արդար եղանակով հանգուցալուծել այս հարցը:

Ես ստիպված էի դիմել դատական պաշտպանությանը խնդրագրով ընդդեմ Արմեն Կալենցի՝ Սարո Հարությունի Գալենցի անվամբ 2016թ-ի նոյեմբերի 2-ին կազմված նվիրատվության պայմանագիրը անվավեր ճանաչելու, կեղծ գործարք իրականացնելու հիմքով և անվավերության հետևանք կիրառելու պահանջով: Թիվ ԵԴ5713/02/18 քաղաքացիական գործի շրջանակում դատարանի կողմից մերժվել է իմ կողմից ներկայացված երկու միջնորդությունը՝ նվիրատվության պայմանագրի բնօրինակը դատարան ներկայացնելու և դատաձեռագրաբանական փորձաքննություն նշանակելու վերաբերյալ՝ պատճառաբանությամբ, որ Պատասխանող կողմը ընդունում է փաստաթղթի իսկությունը և ստորագրությունը: Ջարմանալի արագությամբ դատարանի կողմից նշանակվում են դատական նիստերը. չեմ հասկանում, թե որն է այս դեպքում դատարանի այդ չափ շահագրգռվածության ցուցաբերումը և հրատապ գործողությունը, մինչդեռ իմ պահանջների ընթացքները անհամաչափ ձգձգվում են՝ ինչպես վերը նշեցի, թիվ ԵԱԲԴ /4697/02/17 գործով շուրջ մեկ տարի է վերջնական դատական ակտը բացակայում է:

Մոտ մեկ տարի է ինչ մամուլի ներկայացուցիչները խնդրում են Կալենցների ժառանգության անորոշության հետ կապված նյութերը տրամադրել հրապարակման համար, կանչում են ինձ հարցազրույցների, քանզի պարզ է, որ այս ամենը զուտ նեղ ընտանեկան պատմություն չէ, այլ Կալենցների

Ժառանգությունը ազգային, մշակութային արժեք է և դրա շուրջ առաջացած խնդիրները արժանի են հանրայնացմանն ու հասարակական քննարկմանը: Ես կտրուկ մերժում եմ մամուլի կողմից եկող այդ առաջարկները, քանզի սպասում եմ Հայաստանի արդարատատության և իրավասու, իրավապաշտ մարմինների աշխատանքի ավարտին: Բոլոր իմ փորձերը հասու լինել ինձ և քրոջս հասանելի ժառանգությանը խոչընդոտվել են՝ ընդհուպ մինչև Կալենցի տուն - թանգարանի դարպասների գմռումը և այնտեղ մուտք գործելու բիրտ, կոպիտ արգելքը:

Սույն թվականի սեպտեմբերի 26-ին Լ. Կատասանովայի հետ պայմանավորվածությանը համաձայն, երկու կողմից հրավիրյալ փորձագետների մասնկացությամբ՝ տուն - թանգարանում գտնվող արվեստի գործերի հաշվառումը պիտի իրականացվեր, սակայն ես և իմ կողմից հրավիրված վկաները կրկին հայտնվեցինք փակ դարպասների առջև: Մինչդեռ, ուշադրություն դարձրեք, EBAY կայքում վաճառքի է դրվում արվեստի իմ աշխատանքներից մեկը, որը այլ գործերի շարքում, ինչպես որ վերը նշեցի, գտնվում էր Կալենցի տուն-թանգարանում: Վերջերս ինձ դիմել են խնդրանքով Հարություն Կալենցի գործերից մեկի իսկությունը հաստատել, որը նույնպես հայտնվել է վաճառքի շուկայում, իսկ Սարո Գալենցի մի քանի աշխատանքները Լ. Կատասանովայի կողմից վաճառքի են հանվել այս տարի մայիս ամսին Art Expo-ի տարածքում իրականացված Արվեստի միջազգային տոնավաճառում, այսինքն տիկին Կատասանովան արհամարում է դատարանի կողմից հրահանգված արգելքը առ այն, որ քանի դեռ տուն-թանգարանում չի տարվել այնտեղ առկա բոլոր արվեստի գործերի հաշվառումը՝ կողմերը իրավունք չունեն դրանք տեղափոխել, արտահանել, առավել ևս վաճառել: Նկատենք, որ Լ. Կատասանովայի կողմից օրենքը խախտող այս գործողությունները ոչ մի կերպ իրավական դաշտի՝ հարկադիրի, ոստկանության կողմից չեն դիտարկվում որպես լուրջ խախտումներ նույնիսկ օրենքի խախտման փաստով իմ բողոքը ներկայացնելուց հետո:

2018թ-ի հոկտեմբերի 2-ին ես հայտ եմ ներկայացրել Երևան քաղաքի Արաբկիր վարչական շրջանի դատախազություն, որ Կալենցի թանգարանում առկա կտափները բացակայում են, նշել եմ որ կտափները չկան, քանի որ դրանց վերաբերող ողջ տեղեկությունը հայրս ժամանակին էլեկտրոնային տարբերակով ինձ է տրամադրել, որպեսզի ես կտափների ժառանգությանը վերաբերող ամեն մի մանրուք իմանամ, ուստի քաջ տեղյակ եմ դրանց

բովանդակությանն ու քանակին. հայրս անվստահություն ուներ իրեն շրջապատող անձանց հանդեպ:

Տուն - թանգարանում են ապրում Լարիսա Կատասանովան և հորեղբայրս՝ Արմեն Կալենցը, ուստի նրանք էլ, հավանորեն, յուրացրել, վաճառել, թաքցրել կամ նվիրել են այդ մեծ արժեք հանդիսացող արվեստի գործերը: Ինձ արդեն խոսակցություններ են հասնում, որ որոշակի կտափներ նվիրվել են դատական հայցերը և հարցերը վերոնշյալ անձանց օգտին լուծելու համար: Արաբկիրի ոստիկանությունում քրեական գործի հարուցումը մերժվել է և մեկ ամսից ավել է ինչ իմ փաստաբանը բազմաթիվ պահանջներով դիմում է այդ որոշման պատճեն ստանալու համար, բայց անպատասխան: Ինչու՞: Արդյոք պատճառը այն է, որ ես կաշառքներ և կաշառքի ձևով թանկարժեք նկարներ չեմ բաժանում: Հարգարժան պարոն Հովհաննիսյան, հուսամ, որ երկարաշունչ այս նամակիս կսկիծն ու գայրույթը կընկալվեն Ձեր կողմից հավուր պատշաճի, քանզի ինձ հետ միասին Դուք ի պաշտոնե նույնպես ներգրավված եք Կալենցների մշակութային և ազգային ժառանգությանը վերաբերող այս անվայել և մութ գործընթացում, որն, անկասկած, շուտով պատմա-մշակութային, օրենսդրական և հանրային, հասարակական հետաքրքրության ու քննարկման լուրջ առարկա է դառնալու:

Լսել եմ Ձեր մասին, որ մեծ հայրենասեր եք, արվեստի մեծ երկրպագու և չափազանց արդարամիտ, ուստի դիմում եմ Ձեզ օրենքը, արդարադատությունը գործի դնելու խնդրանքով: Խնդրում եմ բացառել ծանոթ, բարեկամ, (ան)թաքույց միջնորդների գործավարույթը, և թող դատարանը, քննչական մարմինները, դատախազությունն ու համապատասխան կառույցները կայացնեն այս գործին առընչվող որոշումները միայն ու միայն օրենքին համահունչ և համապատասխան, հաշվի նստելով այն փաստի հետ, որ գործ ունեն արվեստի զարգացման, պահպանման հետ և գործերը չեն դասվում սովորական քաղաքացիական հայցերին, այլ մշակութային արժեքների պահպանման գործերն են, որոնք պետք է քննվեն անաչառ, որպեսզի Կալենցները շարունակեն պահպանվել ՀՀ մշակույթում, չօտարվեն այլ պետություններում:

Հարգանքով՝

Արչի Հարություն Գալենց

Բեռլին, Գերմանիա, 28.11.2018